

[Glistrup]

man kan ærlig talt ikke tro, at hr. Wilhelm kan have saglige grunde til at rejse en sag som den, hr. Wilhelm her har rejst. Det kan godt være, at indenrigsministeriet har kludret i det, men det skal da ikke bevirke, at hr. Rahbæk Møller mister det folketingsmandat, som han er blevet godkendt til den 22. december 1981. Vi kan, hvis man ønsker det, gøre indenrigsministeren ansvarlig, stille ham for rigsretten eller give ham et mistillidsvotum, men det er bare ikke det, det drejer sig om i dag.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

I anledning af bemærkningen fra hr. Glistrup om, at han undrede sig over, at folketingsformand ikke havde afvist det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, skal jeg meddele, at folketingets præsidium efter en henvendelse fra hr. Glistrup har behandlet sagen, men fandt, at hverken grundloven eller den juridiske litteratur, vi har gennemgået, havde så klare bestemmelser om det i forslaget til folketingsbeslutning rejste problem, at vi kunne afvise forslaget som grundlovsstridigt.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

For stadig væk at kunne reservere mit hovedindlæg til de principielle ting i denne sag har jeg bedt om en kort bemærkning for at kommentere to punkter i hr. Glistrups argumentation. Lad os få overstået det ene først.

Hr. Glistrup har for det første talt om, at det er usmageligt og uanstændigt overhovedet at rejse denne sag, og han har beklignet vores motiver – det har han gjort endnu grovere tidligere. Dertil vil jeg godt sige, at vores motiver til at rejse denne sag har vi udførligt redegjort for i to breve til SFs gruppe, så de er bekendt med, hvad det er for motiver. Jeg finder, de er aldeles saglige. Jeg har megen respekt for hr. Glistrups ekspertise på et afgrænset skatteområde, men jeg betragter ham bestemt ikke som nogen ekspert, når det drejer sig om anstændighed eller om at overholde landets love. Det var den ene ting.

I sammenhæng med det vil jeg godt sige, at jeg finder, hr. Glistrup allerede har diskvalificeret sig selv, fordi han, så snart denne sag blev rejst, klart udtalte, at han var flintrende ligeglad med, hvad loven sagde, for

hvis SF havde prioriteret hr. Rahbæk Møller som nr. 1, så skulle hr. Rahbæk Møller vælges, hvis det på nogen som helst måde kunne bøjes ind under loven. Det har været hr. Glistrups holdning fra begyndelsen, og det synes jeg siger tilstrækkeligt til at karakterisere indlægget.

Den anden ting, jeg godt vil sige – og jeg er glad for, at jeg først nu har fået at vide, at præsidiet har behandlet hr. Glistrups ønske om, at vores forslag skulle afvises som grundlovsstridigt – er, og det er også til hr. Ole Bernt Henriksen, at det er jo ikke rigtigt, at dette mandat blev godkendt uden videre den 22. december 1981. Mandatet blev ikke den 22. december 1981 godkendt uden forbehold. Hvis man læser forhandlingen den 22. december 1981, vil man se, at udvalgsformanden, hr. Tastesen, forud for afstemningen fortalte folketinget, at sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst, og at der i det foreliggende materiale ikke var givet en tilstrækkelig begrundelse – og det var mildt sagt, for der var overhovedet ikke givet nogen begrundelse. Derudover lovede han, at han ville foranledige – og jeg citerer: »... at vi beder det faste udvalg til valgs prøvelse, der nedsættes, når folketinget konstituerer sig, grave videre i denne sag og få de nødvendige oplysninger frem ...«. Det var en sådan mere betinget mandatgodkendelse, der forelå.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Lige fra denne sags begyndelse har hr. Wilhelm været flintrende ligeglad med, hvad der kom frem af fakta i den; han var bare indstillet på at lave rav i den i det SF, der er ved at trænge VS ned under spærregrensen, og hvad VS så redegør for i breve og kalder deres motiver, kalder vi andre for røgsløring, vi tror dem ikke over en dørtærskel.

Når hr. Wilhelm taler om, hvem der er ekspert, skal jeg sige, at jeg er en af de 179 eksperter på dette område, for dansk grundlov har tillagt folketingets 179 medlemmer – og herunder mig – at tage stilling til dette, og det er ikke juristeri. Det er hverken højesteret eller indenrigsministeriet eller andre, der skal tage stilling til dette, for så havde grundloven fastsat, at det skulle afgøres af de og de jurister, men grundloven har fastsat, at de, der skal afgøre det, er de 179, og dem er jeg en